

Έκκληση νομικών για τη ζωή του κρατούμενου απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα (UPDATE: 1250 υπογραφές)

Έκκληση νομικών για τη ζωή του κρατούμενου απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα (UPDATE: 1250 υπογραφές)

(Συλλογή υπογραφών νομικών - το κείμενο υπογράφεται ήδη από δύο συμβούλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, την Αγγελική Σεραφείμ και τον Βασίλη Παπαστεργίου).

Όσες και όσοι νομικοί υπογράφουμε αυτό το κείμενο νιώθουμε πως δεν έχουμε δικαίωμα να σιωπήσουμε τη στιγμή που η ζωή ενός κρατούμενου απεργού πείνας βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο. Το αίτημα του κρατούμενου Δημήτρη Κουφοντίνα να μεταχθεί στις φυλακές Κορυδαλλού (συγκεκριμένα στην αντιτρομοκρατική πτέρυγα του υπογείου των γυναικείων φυλακών όπου εξέτιε την ποινή του με άλλους καταδικασμένους για παρόμοιες πράξεις) έχει σαφές έρεισμα στον νόμο 4760/2020 και τη γραμματική διατύπωση του α. 3 («επαναμετάγεται στο κατάσταση κράτησης από το οποίο αρχικά μετήχθη»).

Από τη στιγμή που ο νόμος δεν εφαρμόστηκε και ο κρατούμενος οδηγήθηκε στις φυλακές Δομοκού, ο κρατούμενος θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να έχει στη διάθεσή του τις αποφάσεις της Διοίκησης (της ΓΓ Αντεγκληματικής Πολιτικής και της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών) για να γνωρίσει το σκεπτικό μεταγωγής του και να μπορεί να τις προσβάλει. Κι όμως, παρά τις σχετικές συστάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, δεν του χορηγούνται τα έγγραφα που τον αφορούν. Αυτή η ανασφάλεια δικαίου και η πρωτοφανής έλλειψη διαφάνειας κείται εκτός νομιμότητας και εξηγεί τη σφοδρότητα της αντίδρασης του κρατούμενου που αυτή τη στιγμή θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του.

Ωστόσο, όλα τα παραπάνω λέγονται πλέον εκ περισσού. Η ζωή αποτελεί το μέγιστο αγαθό στον νομικό μας πολιτισμό. Και η ζωή του συγκεκριμένου κρατούμενου βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε άμεση διακίνδυνευση. Ο κρατούμενος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για τις πράξεις που τέλεσε και η έκτιση της ποινής του δεν έχει καμία σχέση με αυτές. Το κράτος δικαίου ισχύει για όλους, δεν είναι a la carte. Τυχόν επιμονή της κυβέρνησης στην αδιάλλακτη στάση της θα σημάνει από πλευράς εκτελεστικής εξουσίας την άρρητη επιβολή θανατικής ποινής, η οποία έχει καταργηθεί στην ελληνική έννομη τάξη και για τελευταία φορά εφαρμόστηκε το 1972 από τη Χούντα.

Οι στιγμές είναι κρίσιμες: ο θάνατος κρατούμενου απεργού πείνας θα αποτελεί αυταρχική τομή για την Ελληνική Πολιτεία. Ο χρόνος μετράει αντίστροφα για να αλλάξει κεφάλαιο η Ελλάδα στα σχετικά βιβλία και να βρεθεί δίπλα στις χώρες όπου απεργοί πείνας πεθαίνουν όντας έγκλειστοι. Όποια και αν ήταν η άποψή μας για τα όσα προηγήθηκαν, πλέον μετριόμαστε με μοναδικό ζύγι τη διατήρηση της ζωής.

Ας δώσει το νεύμα η κυβέρνηση, αλλιώς το αίμα δεν θα πέσει μόνο στα χέρια όσων αδράνησαν, αλλά στα κεφάλια όλων μας.

Μπορείτε να δείτε όλες τις υπογραφές και να υπογράψετε στο λινκ:

<https://docs.google.com/.../1FAIpQLSeXvXS5dd52OL.../viewform>